

Kent u het woord: Numineus?

Nou, ik kende het niet, tot ik er een boek over las.

Waar gaat het over?

Het beschrijft datgene waarvoor je huivert en waardoor je tegelijkertijd bent gefascineerd. Iets dat ter plekke zin geeft aan je bestaan. Het heeft niets met verstand of beredenering te maken, met religie of traditie, het is een heel diep besef van één zijn met de schepping, één zijn met alles, nietig zijn en geborgen zijn en.... opgaan in alles. Het plotseling beseffen dat het goed is, dat je thuis bent.

Zoiets kan iemand overvallen, die 's morgens vroeg, in de zomer, langs een mistig weiland fietst en plots tot in zijn nieren beseft, dat hij deel is van een onmetelijk universum. Iemand die een flits krijgt van de eeuwigheid.

Titus Brandsma heeft een prachtige redevoering geschreven, waarin hij het beeld beschrijft dat mensen door de eeuwen heen gemaakt hebben van God.

We weten allemaal heel goed: dat we geen beeld van God moeten maken. Maar wij mensen denken en dromen in beelden en het is heel moeilijk om daar los van te komen. Om iets van die grootsheid, die we beseffen, zonder woorden of vormen tot uitdrukking te brengen. Ook in de tijd van Jezus bestonden er allerlei Gods beelden: God als schepper, als heerser, als wetgever.

Jezus bracht ons het besef van een liefhebbende, vaderlijke God, het besef dat God ons zelfs in ons menselijk lijden, toch heel nabij kan zijn; barmhartig, troostend nabij.

Jezus deel van God, deel van de Geest, die ons kan inspireren om ons beste zelf te worden.

Hoe werkt dat? Ons beste zelf worden? Een pracht van een ideaal. Maar in onze werkelijkheid zijn we vrolijk of verdrietig, geïrriteerd of begripvol, verschillen we duidelijk van mening, van positie, van mogelijkheden. We zoeken ons gemak of proberen fanatiek iets door te drijven. Samen werken, liefhebben is geen statisch ideaalbeeld, maar een werkwoord, iets dat gegeven wordt, maar waar we ons ook enorm voor moeten inspannen. Gelukkig hoeven we het niet alleen te doen, maar doen we het samen, met Gods hulp.

God is ook niet alleen, de oneindigheid van de schepping, de menselijkheid van Jezus, geworteld in ons aardse bestaan en de Geest van wijsheid, die vreugde biedt en die mensen op elkaar wijst, staan symbool voor de diepe bron van liefde, die God is, voor het samenwerken, voor het samen één zijn.

In die drie eenheid, ligt de bron van ons bestaan, dat besef dat we geroepen zijn tot samenwerken met elkaar, met de schepping, geroepen tot eenwording met alles: Het numineuze.

Laten we stil worden om ruimte te bieden aan meditatie, aan dankbaarheid voor alles wat ons leven vormt en wat ons zo overweldigend overstijgt.